

IPCC-rapport «Summary for Policy Makers» SR1.5

Stein S. Bergmark*

Den 6. oktober 2018 kom FNs klimapanel (IPCC) med «Summary for Policy Makers» (SPM) for rapporten SR1.5. Hovedbudskapet er at verdens ledere umiddelbart må begrense oppvarmingen til 1,5 grader. Det dramatiske budskapet overgår tidligere rapporter, og rapporten inneholder urealistiske tiltak og ambisjoner, uten at det er kommet nye vitenskapelige funn.

Rapportens hovedbudskap

Den globale oppvarmingen vil sannsynligvis stige til 1,5 grader mellom 2030 og 2050 (Kap A1). Dette vil sannsynligvis føre til utradering av arter, ekstremvær og risiko for matforsyning, helse og økonomisk vekst (Kap B). Hvis vi vil unngå dette må netto CO₂ utslipp innen 2030 gå ned med rundt 45 % i forhold til nivåene i 2010 (Kap C1), og deretter må det settes inn omfattende tiltak med karbonfangst og -lagring (Kap C5). Bare investeringene i ny fornybar energi vil bli på 2 400 milliarder dollar per år! Levemåte og organisering av samfunnet må endres.

En annen og helt ekstraordinær sak: I Kapittel 1 i den store underliggende rapporten får vi høre at mellom 1,5 og 3 milliarder mennesker allerede lever i områder som de siste 10 år har hatt en oppvarming på mer enn 1,5 grader, det vil si i det som IPCC hevder er en dramatisk oppvarming. Siden dette ødelegger livsgrunnlaget må vi hindre spredning til de siste milliardene av befolkningen.

Store endringer uten nye vitenskapelige funn

Det er minst tre store og fundamentale problemer med SR1.5. Allerede i første avsnitt A.1 går SR1.5 lenger enn noen tidligere rapport. Det finnes ikke lenger noen naturlige variasjoner til tross for at IPCC tidligere har fastslått at de vil påvirke alle klimaendringer forårsaket av menneskene. En overveldende vitenskapelig dokumentert klimahistorikk gjennom siste 450 000 år er dermed eliminert uten støtte i nye vitenskapelige funn.

For det andre har SR1.5 forlatt hovedkonklusjonen i forrige rapport for 5 år siden om at minst halvparten av klimaendringene etter 1951 var menneskeskapt.

For det tredje er SR1.5 bygget utelukkende på modellscenarier, basert på hypoteser om klimasystemet. Scenariene danner mulige utviklingsbaner og er langt fra kvalitetssikrede prognoser slik IPCC selv fastslo allerede i 2001: Deres forskning og klimamodellering kan ikke brukes til langtidsprognoser om det fremtidige klima.

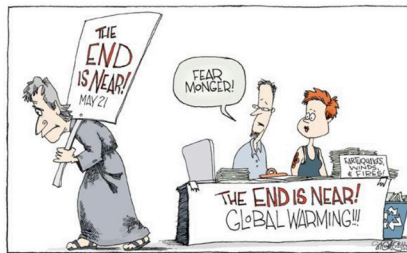
I forskning på og modellering av klimaet, bør vi være oppmerksom på at vi har å gjøre med et kaotisk, ikke-lineært koblet system, og at langtidsforutsigelser av fremtidige klimatilstander ikke er mulig FNs klimapanel, 2001

Vi finner også en pinlig innrømmelse i en fotnote. Klimapanelet har tatt feil. Her dukker det plutselig opp 300 gigatonn ekstra CO₂ i karbonbudsjettet, som gir oss ytterligere 7 års utsettelse.

Tidligere spådommer har feilet

Og de mange spådommene har tidligere alltid slått feil. Allerede for nesten 30 år siden fortalte en representant fra FNs miljøprogram at vi bare hadde 10 år igjen for å redde verden. Les deler av teksten fra Associated Press 30. Juni 1989:

FORENEDE NASJONER (AP) En senior miljøtalsmann fra FN sier at hele nasjoner kan bli feiet vekk fra jordas overflate av stigende havnivåer om ikke

den globale oppvarmingstrenden blir reversert i år 2000.

Oversvømmelse av kystene og feilende avlinger vil skape en utvandring av «eco-flyktninger» som utgjør en trussel om politisk kaos, sa Noel Brown, direktør i New York-kontoret i FNs Miljøprogram, UNEP. Han sa regjeringer har et 10-års mulighetsvindu til å løse drivhuseffekten før den går utenfor menneskelig kontroll.

De politiske anstrengelsene for å redde klimaet er tett koblet til en ideologisk kamp mot kapitalismen ifølge flere uttalelser bl.a. fra Christiana Figueres, som var leder for UN Framework Convention on Climate Change:

«Dette er den første gangen i menneskehetens historie at vi setter oss selv det målet at vi med hensikt, innen en bestemt tidsperiode, skal endre den økonomiske utviklingsmodellen som har styrt de siste 150 år, etter den industrielle revolusjonen.»

Urealistiske tiltak og ambisjoner

Nå hevder IPCC at vi må forhindre en halv grad ytterligere oppvarming, selv om den ene graden som har inntruffet til nå, er ledsaget av den største og mest bemerkelsesverdige økningen av menneskelig velferd i historien. Sammenbraget nevner heller ikke den romerske og den minoiske varmeperioden, for 2 000–3 000 år siden, da det nettopp var over 2 °C varmere enn i førindustriell tid, og da kultur, sivilisasjon og agrikultur blomstret.

En særdeles alvorlig innvending

SR1.5 forteller at tiltakene er nødvendige for å utrydde fattigdom. Men sier intet om hvordan 1,3 milliarder mennesker skal få stabil strømforsyning når sola ikke skinner og vinden ikke blåser. Et stabilt strømmnett er helt nødvendig for den velstandsutvikling disse menneskene har rett til å forvente.

Rapportens anbefalinger om utslippsreduksjoner er ikke gjennomførbare, og det er umulig å ta dem alvorlig. Både India og Kina har gjort det helt klart at befolkningens behov for en pålitelig strømforsyning 24/7 betyr at det ikke finnes muligheter for å bidra til utslippsreduksjoner i løpet av perioden fram til 2030.

Slik kan man anskueliggjøre realitetene: Verden bruker i dag omtrent 12 gigatonn oljeekvivalenter i året. Det er omtrent 12 000 dager igjen til 2050. Dersom vi skal ha redusert den globale bruken av fossil energi med 90 % i 2050, må forbruket fra nå av reduseres med ett megatonn oljeekvivalenter per dag. Ett megatonn per dag svarer til effekten i ett av de tre alternativene nedenfor.

Konklusjon

Hver eneste dag fram til 2050 må verdenssamfunnet heretter kutte ett megatonn oljeekvivalenter som erstattes med enten bygging av ett kjernekraftverk (1.5GW), eller 1500 vindturbiner (hver på 2MW) eller 14 millioner solcellerpaneler (hver med spisseffekt 295W). Alt basert på beregningsmodeller som langt fra kan beregne klima.